

கலித்தொகை காட்டும் அறநெறி

Morality in Kalithogai

முனைவர் மணிமாறன் சுப்பிரமணியம்
Dr.Manimaran Subramaniam

Abstract

Kalithogai, a Sangam Literature, is one of the best Tamil literatures that discusses honour and ethics. Even though Kalithogai discusses external topics like theft and chastity of the ancient Tamilians, it also portrays their ethics and honour. This made the scholars denoting Kalithogai as “கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி” means kalithogai which is praised by great scholars. The purpose of this article is to identify how the ethics were used in Kalithogai. This research also aims to identify the frequency in which ethics are discussed in this literature and the type of ethics that has been described. Hence, this research will have a qualitative nature. This study is entirely based on library research. The primary data was obtained from Kalithogai, and the secondary data were obtained from existing studies, research papers and commentaries. All data were collected for purposes of the study and were used according to the aim of the study. Based on the study, it was found that Kalithogai which discusses ancient Tamilians’ external life like theft and chastity features the essence of basic ethics of such life. Some of the ethics in Kalithogai are repeated with different illustrations and explanations. In general, texts containing ethical comments are numerous in Tamil literature, Yet Kalithogai has a unique way of explaining it which makes it interesting. In a nutshell, all aspects of the ethical life of mankind were discussed in Kalithogai.

Key words: Ethical values, Kalithogai, Sangam period literature, Ancient Tamilians, Tamilian Life.

முன்னுரை

தமிழர்தம் வாழ்வியல் மாண்பு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நாற்பொருளைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டது. இவை நான்கும் தனித்தனிப் பொருளாக இருப்பினும், ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையன; சார்புத் தன்மை உடையன. இவற்றுள் அறம் எனப்படுவது மற்றவற்றுக்கெல்லாம் மூலமாகக் கருதப்படுவதோடு, பிறவற்றைக்

காட்டிலும் உயர்வாகக் கருதிப் போற்றிப் புகழப்படுகிறது. அதன் பொருட்டே நாற்பொருள்களுள் முதன்மையாக அறம் இடம்பெற்றிருப்பதோடு, தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலானவை அறம் பேசுவையாக அமைந்துள்ளன; அவ்வாறு அமைந்திருக்கவும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அறநெறிகளே அக இலக்கியங்களுக்கும் புற இலக்கியங்களுக்கும் வாழ்க்கை நெறியைத் தருவதாகவும் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. அறத்தின்கண் நின்று பொருள், இன்பம்

சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகளைத் துய்த்து வாழ்வாங்கு வாழ்வவனே இறுதியில் வானுறையும் தெய்வத்துள் (வீடுபேறு) வைக்கப்படுவதாகவும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது (திருக்குறள் 50). மேலும், அறநெறி ஒழுகாது முறைமை வழுவிய உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யும் வகையில் ஆட்சி செய்பவன், உயிரை உடலிலிருந்து பிரிக்கும் கொடுஞ்செயலைச் செய்தாலும் காலக்கணக்கை முறையாகக் கொண்டு முறைமை வழுவாது ஒழுகும் காலனைக் காட்டிலும் தாழ்வானவன் எனக் குறிப்பிடுவதன் வழி தமிழர்தம் வாழ்வில் அறம் பெற்றிருக்கும் நனிச்சிறப்பை நன்கு உணரலாம் (திருமந்திரம் 1:16:1).

ஆய்வின் நோக்கம்

அறம் போற்றும் சிறந்த தமிழ் இலக்கியங்களுள் சங்க இலக்கியத்தைச் சார்ந்த கலித்தொகையும் ஒன்று. அகப்பொருளைப் பாடி நிற்கும் கலித்தொகைப் பாடல்கள் முழுதும் பண்டைத் தமிழரின் களவு, கற்பு வாழ்க்கையைப் பாடுவனவாக இருப்பினும், அறநெறிக் கருத்துரைகளும் குறைவில்லாது பாடல்களினூடே இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். இதன் பொருட்டே கலித்தொகையைக் 'கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி', கல்விவலார் கண்ட கலி' என்றெல்லாம் அறிஞர் பகர்வர். இச்சிந்தனையின் அடிப்படையிலே வாழ்வைச் செம்மையுறச் செய்யும் அறநெறிகள் எவ்வாறு கலித்தொகைப் பாடல்களில் அமையப் பெற்றுள்ளன என்பதனை ஆய்வின் அடிப்படையில் எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

ஆய்வின் நெறி

கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள அறநெறிகளின் அளவு நிலையையும் பண்பு நிலையையும் இனங்காணும் நோக்கில் நடத்தப்படும் இவ்வாய்வு முழுதும் பண்புசார் ஆய்வாகவே (qualitative research)

அமையப் பெறுகின்றது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் முதலாம் நிலைத் தரவுகளாகவும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாகவும் பெறப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத் தரவுகள் யாவும் கலித்தொகையின் மூலத்தைச் சார்ந்தவற்றிலிருந்தும், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் அனைத்தும் கலித்தொகை மற்றும் அறநெறி குறித்து இதுவரையில் எழுந்துள்ள ஆய்வுகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், விளக்கவுரைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்பட்டன. சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் யாவும் ஆய்வு நோக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு பகுப்பிக்கப்பட்டு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

கலித்தொகையில் அறநெறி

பண்டைத் தமிழர்தம் களவு, கற்பு எனும் அகவாழ்வைப் பாடும் கலித்தொகையில் அவ்வாழ்க்கைநெறிக்கு அடிப்படையாக விளங்கும் அறநெறிகள் அனைத்தும் சாரமாக இடம்பெற்றுள்ளன. சில அறநெறிகள் மீண்டும் மீண்டும் கலித்தொகையில் வெவ்வேறு உவமைகளுடன் விளக்கங்களுடனும் இடம் பெற்றுள்ள பாங்கினையும் கலித்தொகையில் காண முடிகின்றது. இதன் வழி, அறநெறி வழுவா வாழ்க்கை முறைதனை வலியுறுத்தும் தொகை நூலாகக் கலித்தொகை திகழ்கிறது.

அறம் செய விரும்பு

வறியார்க்கு ஈவதை ஓர் உயரிய கோட்பாடாகக் கலித்தொகை சுட்டுகின்றது (பாலைக்கலி 10). கொடாதிருத்தல் பெரும் இழிவாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்வாழ்க்கையில் வாழ்வதென்பதன் உண்மைப் பொருளே வறுமையில் உழல்பவர்களுக்கு இயன்றதைக் கொடுத்து உதவுவது எனப் பொருள்படுத்துகிறது கலித்தொகை (நெய்தற்கலி 16). பிறருக்குக் கொடுத்து மகிழும் மாண்பு அற்றவனின் செல்வத்தால் உரியவனுக்கும் சரி, மற்றவர்க்கும் சரி நன்மையேதும் விளையாது எனவும் கலித்தொகைப் பாடல் ஒன்று

எடுத்தியம்புகிறது (பாலைக்கலி 9).

அவ்வாறு ஒருவர் தம்மிடமுள்ள செல்வத்தையெல்லாம் பிறர்க்குக் கொடுத்துத் தவறுவதால் தமது பொருள் அனைத்தும் அழிந்துபோகுமோ என அச்சமோ, ஐயமோ, வருத்தமோ கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் உள்ள மரங்கள் செழிப்புற்றுத் தழைப்பது போல, கொடுப்பவரின் செல்வமும் மேன்மேலும் தழைக்கும் ஆற்றல் கொண்டது எனப் பாலைக்கலி 26 சுட்டுகிறது.

அறம் செய்விரும்பு என்பதற்கு அடுத்த நிலையில் அறம் செய்யாதவனின் நிலையையும் கலித்தொகைப் பாடல்களில் காணலாம். அவ்வகையில், அறம் செய்யாதவனின் நெஞ்சம் கொடிய இருளுக்கு உவமையாகச் சுட்டப்படுவதோடு (நெய்தற்கலி 3) அவர்தம் முதுமைக் காலம் மிகுந்த கொடுமையுடையதாக அமையும் எனவும் அறிய நேருகிறது (குறிஞ்சிக்கலி 2).

பண்டைய தமிழர்கள் இவ்வறப் பண்பைப் போற்றிப் பேணினர் என்பதற்குச் சாட்சியாகச் சில காட்சிகளைக் கலித்தொகையில் காண முடிகின்றது. தலைவியின் மேல் காதல் கொண்ட தலைவன் தன் காதலை அவள்கண் சொல்ல இயலாமல் அவளைப் பின் தொடர்ந்தவாறே தவிக்கிறான். இதனை உணர்ந்த தோழி அவள்கண் சென்று எதற்காகப் பின் தொடர்கிறாய் எனக் கேட்டமைக்கு, அதைச் சொன்னால் கிடைப்பது கிடைத்துவிடுமோ எனத் தலைவன் கேட்கிறான். பதிலுரைக்கும் தோழியோ, தலைவியின் தந்தையானவர யார் வந்து எதை இரந்து கேட்டாலும் இல்லை எனாது கொடுக்கும் பண்புடையவர் எனக் குறிப்பிடும்போது பண்டைய தமிழர்தம் கொடை மாண்பு வெளிப்பட்டு மிளிர்கின்றது (குறிஞ்சிக்கலி 25). பிறிதொரு சூழலில், தாய் தனது சிறுமகனுக்கு அறவுரைகள் கூறும் பாடலில், 'தம்வசம் உள்ள உயர்ந்த பொருள்களைப் பிறருக்கு வழங்கி மகிழ்வதை வாடிக்கையாகக் கொண்டுள்ள உம் தந்தையைப் போன்று நீயும் இருக்க

வேண்டும்' எனக் கூறுகையில் அறம் போற்றும் மாண்பு சிறுபிராயத்திலிருந்தே போதனைக்கு உட்படுத்தப்படுவதை அறியலாம்.

ஒழுக்கமுடைமை

திருக்குறளில் ஒழுக்கத்திற்காக ஓர் அதிகாரமே இயற்றப்பட்டுள்ள நிலையில், கலித்தொகையில் அதனைத் தொட்டு ஒரு பாடல் எழுந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது. அவ்வகையில், ஒழுக்கமின்றி தீச்செயல்கள் செய்யும் ஒருவனால் நற்பெயருடன் விளங்க இயலாது எனவும், அவனின் இறுதிக்காலம் துன்பம் மிக நிறைந்ததாக அமையும் எனவும் பாலைக்கலி 9 சுட்டுகிறது.

பண்புடைமை

நற்குணமுடைய மேன்மக்களின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறுகின்ற போக்கினிலே பண்புடைமையின் கூறுகளை எடுத்துரைக்கின்றது கலித்தொகை. பண்புடைய மேன்மக்கள் நல்ல சொற்களையே பேசும் தன்மையுடைய வர்களாக இருப்பது மட்டுமன்றி, ஒரு கருத்தைப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே அதை மறந்தவர்களாக வேறு கருத்துக்குத் தாவிடும் தன்மையற்றவர்கள் என்பதைப் பாலைக்கலி 21 வழி அறியலாம்.

அடுத்த நிலையில், மேன்மக்களுக்கு நேரெதிர் பண்புடைய சிறியோர்களைக் குறித்துக் கூறுகையில், ஒருவர் செல்வ வாழ்வில் வாழங்காலத்தில் அவரோடு சேர்ந்திருத்து அவர் வளத்தை எல்லாம் உண்டு வாழ்ந்து பின் அவர் வறுமையுற்ற காலத்தில் அவருக்கு எவ்வித உதவியும் செய்யாமல் விட்டுச் செல்வர் சிறியோர் எனச் செய்தி பகர்கின்றது (பாலைக்கலி 24). இவ்வகையில் சிறியோரின் இழிகுணத்தைக் கூறுவதன் வழி பண்புடைமையின் சிறப்பை ஏற்றிப் பாடுகிறது கலித்தொகை.

நடுநிலைமை

வேண்டுவவர், வேண்டாதோர் எனும் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் நடுநிலையாக

நிற்கும் பண்பை நுகர்த்திலுள்ள பகலாணிபோல ஒரு பக்கத்திலும் சாயாது நின்றல் சிறப்பு எனக் கலித்தொகைப் பாடலொன்று சுட்டுகிறது (மருதக்கலி 21). பிறிதொரு பாடலில், 'எப்பக்கமும் சாயாது நேராக நிற்கும் துலாக்கோலினைப் போல தலைவனும் தன்னால் நுகரப்பட்டவரின் நெஞ்சத்தை நிச்சயம் அழித்திட மாட்டான்; அவன் தன்னை நிச்சயம் காத்தருள்வான்' எனத் தலைவி தோழியிடம் கூறுகையிலும் நடுநிலைமைப் பண்பு கலித்தொகையில் வெளிப்படுகின்றது (குறிஞ்சிக்கலி 6).

நிலையாமை

நிலையாமை குறித்த அறநெறியினைப் பெருமளவு சுட்டக்கூடிய சங்க இலக்கியப் பெட்டகமாகக் கலித்தொகை திகழ்கிறது. பொருள், வாழ்நாள், அழகு, இளமை, காமம் ஆகிய ஐந்தும் நிலையற்றவை என்பதனை அழகான உவமைகளோடு கலித்தொகைப் பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பொருளின் நிலையில்லாத் தன்மையினைக் குறிப்பிடுகையில், அஃது ஒருவர்கண் சேரும்போது இன்பத்தையும், விட்டுச் செல்கையில் பெருந்துன்பத்தையும் தரவல்லது. செல்வத்தின் இத்தகைய பண்புக்கு உவமையாக ஆகூழின் பண்புநிலை சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. தன்னை விரும்பித் தேடாதிருப்பவரைத் தானே விரும்பி அடையும் பண்புடைய ஆகூழ், அவரை விட்டுப் பிரியும்போது உலகத்தவரெல்லாம் எள்ளி நகைக்குமாறும், தன் வரவுக்கு முன் அவர் பெற்றிருந்த புகழையும் அழித்து, அடைந்த பொழுதைக் காட்டிலும் விரைந்து பிரிந்து போகும். அவ்வியல்புடைய ஆகூழினும் இழிவுடையதாகச் செல்வம் சுட்டப்பெறுகின்றது. மேலும், சினந்து அழிக்க எண்ணியபோது, தமக்கு உயர்வு உண்டாகத் தாம் பெறும் செல்வத்தை எண்ணிப் பாராமல், தன் உயர் வாழ்விற்கே உழைத்த அமைச்சர்களையும், அவர்கள் தம்பொருட்டு உழைத்தவர் ஆயிற்றே என்ற

கருணையுள்ளத்தால் அவரை விட்டுவிடாது, கொன்று உயிர் போக்கும் கொடிய அரச வாழ்வைக் காட்டிலும் விரைந்து அழிந்து போவது செல்வம் எனவும் கலித்தொகை பொருளின் நிலையாமையை எடுத்துரைக்கின்றது (பாலைக்கலி 7).

நிலையில்லாச் செல்வத்தைப் பாடும் கலித்தொகை நிலையானது எது எனவும் பாடுகிறது. அவ்வகையில், அவா அறுத்தலே நிலையானது என்பதைச் சுட்டுகிறது. மேலும், அறவழியிலிருந்து விலகிப் பொருள் தேடுவாரின்கண் சேரும் செல்வமானது அவர்தம் இம்மைக் காலத்தில் மட்டுமன்றி, மறுமையிலும் துன்பத்தையே தர வல்லது என்பதனைப் பொருளீட்டுவதற்காக மனைவியைப் பிரிந்து செல்ல எத்தனிக்கும் கணவனிடத்தில் மனைவியானவள் காதல் வாழ்வின் சிறப்பையும் பொருளின் சிறப்பற்ற தன்மையையும் சுட்டிக்காட்டி அவனைத் தடை செய்வதன் மூலம் அறிய நேரிடுகிறது. தன் தலைவனிடத்தில் அவள், "செல்வமே ஒருவர்க்குச் சிறப்புத் தர வல்லது எனும் அறியாமையில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் உன் அறிவு உன்னை மயக்க, அதன் வலையில் அகப்பட்டு நீ அன்பை மறந்து விட்டாயோ? செல்வம் இல்லாது போனபோது காதலர் காதலை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வர் என்று உறவுபோல் நடக்கும் உறவிலாத அயலார் கூறும் சொற்களை உண்மை உரை எனக் கருதி விட்டாயோ? செல்வத்தைச் சேர்ப்பவர் அறநெறியில் நின்று சேர்த்தல் வேண்டும். அதை மறந்து அறமில்லா வழியில் சென்று செல்வத்தைச் சேர்த்தால், அவ்வாறு அவர் சேர்த்த செல்வமே அவர்க்கு இம்மை, மறுமை ஆகிய இரு பிறவியிலும் பகையாகிப் பெருந்துன்பம் தரும் என்பதை நீ அறியாயோ? செல்வத்தின் இயல்பு இத்தன்மைத்து ஆதலின், அச்செல்வத்தோடு என்னையும் ஒரு செல்வமாக மதிப்பாயாக! நம்முள் நாம் பிரிவின்றித் தழுவி வாழும் இன்ப வாழ்வைக் கைவிட்டுப் போனால் பெறலாகும் செல்வத்தின்பால் வேட்கை கொள்வதை

விட்டு விடுவாயாக! அவ்வாறு ஆசை விடுதல் ஒன்றே அழியாச் செல்வமாகும்” எனக் கூறுவதன் வழி மேற்கூறிய கருத்துகள் புலனாகி நிற்கின்றன (பாலைக்கலி 13).

அறம் செய்பவரிடத்திலுள்ள செல்வம் ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் உள்ள மரங்கள் செழிப்புற்றுத் தழைப்பதுபோல மேன்மேலும் தழைக்கும் ஆற்றல் கொண்டது எனச் சுட்டும் கலித்தொகையே பின்னர் செல்வம் நிலையில்லாதது எனக் குறிப்பிடுகையில் பொருள் மயக்கம் படிப்பவர்கள் ஏற்படுவது இயல்பே. ஆயினும், எத்தகைய பண்புடையவரிடத்தில் உள்ள செல்வம் நிலைக்காது என்பதை அடுத்தடுத்துக் கூறும்போது ஐயம் விலக கலித்தொகையே வழிகாட்டுகிறது. அவ்வகையில், தனக்குக் கற்பித்த ஆசான் வாடும்போது அவருக்குக் கொடுத்து உதவாதவரிடத்திலுள்ள செல்வமும்; கற்றகேட்ட அறநெறிகளை வாழ்வில் ஒழுகாதவரிடத்தில் உள்ள செல்வமும்; தான் துயர்படுகையில் உதவியவர்கள் வறுமையுற்றபோது உதவாது இருப்பவரிடத்தில் உள்ள செல்வமும் தானாகவே அழிந்துபோகும் தன்மையுடையன. இவர்களுடன், உறவினர்கள் வருந்த ஈட்டி வளர்த்த செல்வங்களைப் பெற்ற வினைமுயற்சி இல்லாதவனுடைய குடியினரிடத்திலும் உள்ள செல்வமும் முயற்சியற்ற மன்னனின் குடிகள் அழிவது போல் அழிந்து போகும் தன்மையுடையது (நெய்தற்கலி 32).

பொருளைப் போன்று நம் வாழ்நாளும் நிலையில்லாதது என்பதனைத் தோழி பொருள்வயற் பொருட்டு தலைவியைப் பிரிய எண்ணும் தலைவனிடத்தில் கூறுகிறாள். தோழியுடைய அக்கூற்று, செல்வம் தேடிப் பெற்று வரும் காலம் வரை இளமையும் இன்பம் நுகர் உணர்வும் யாருக்காகவும் காத்திருக்க மாட்டாதவை; நாள்தோறும் குறைந்து கொண்டேயிருப்பவை எனும் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. மேலும், இவ்வுலகை விட்டு ஒருவர் மறைந்து போகும் இறுதிநாள் இந்நாள்தான் என அறிந்தவர்

யாரும் உலகில் இல்லை. அது எந்நாளிலும் நிகழ்ந்துவிடும். இறப்பும் மூப்பும் உண்டு என்பதை மறந்தவர்கள் அறிவிலிகளே எனப் பாலைக்கலி 11 சுட்டுகிறது.

இளமை மட்டுமன்றி அதனுடன் கூடிய அழகும் வலிமையான உடலும் கூட நிலையற்றவை எனப் பகரும் கலித்தொகை (பாலைக்கலி 11,14,16), அவற்றைப் போல ஒருவரிடத்திலுள்ள வளமும் நிலையற்றதாக இருப்பினும், வளத்தைக் காட்டிலும் தாழ்ந்ததாக இளமையைச் சுட்டுகிறது. ஏனெனின், எக்காலத்திலும் வளமையை ஒருவரால் மீட்டுக் கொள்ள இயலும்; அவ்வண்ணம் இளமையை மீட்டுக் கொள்ள இயலாது (பாலைக்கலி 14,17). மேலும், மூப்பும் கூற்றும் ஒருவருக்கு வந்தே தீரும் என்பதால் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் எதுவுமே நிலையானது இல்லை, காம உணர்வும் உட்பட (பாலைக்கலி 11).

உலகம் நிலையில்லாதபோது உலக வாழ்க்கை மாத்திரம் எப்படி நிலைத்திருக்கும் என நிலையாமையின் அடிப்படைக் காரணத்தை விளக்குகிறது கலித்தொகை. இதன் பொருட்டே, அகராதிகளில் மாயைக்குப் பொருள் கூறுமிடத்தில் உலகத்தைக் குறிப்பிட்டனர் சான்றோர். உலகத்தில் நிலையாக ஒருவர் பெறக்கூடிய புகழ் கூட நிலையற்ற உலகம் உள்ள வரையில்தான் என்பதன் வழி நிலையாமை குறித்த தெளிந்த தெளிவை ஏற்படுத்துகிறது கலித்தொகை (குறிஞ்சிக்கலி 18).

இல்லறம் போற்றும் அறநெறி

கணவனும் மனைவியும் எந்நிலையிலும் இணைந்திருத்தலை அறமெனக் கூறுகிறது கலித்தொகை. குறிப்பாக, கொடுமை நிறைந்த காலத்தினிலே ஒருவரையொருவர் பிரியாதிருப்பதே அறமாம் (பாலைக்கலி 19). இல்லறத்தில் பேரின்ப வாழ்க்கையென்பது இணை பிரியாதிருத்தலே என்பதைக் கூறும் தலைவி, பிரியாதிருக்க வேண்டி வாழ்நாள் எல்லாம் தன் உடலின் ஒரு பாதியை ஒரு

கையால் மறைத்து, மறுபாதியை ஒரு கையால் பற்றிய சிற்றாடையால் மறைத்து வாழும் வறுமை நிலையிலும் வாழத் தயாராக இருப்பதாக தோழியின் வழி பொருள்வயற் பொருட்டு பிரிய எண்ணும் தலைவனிடத்தில் உரைக்கிறாள் (பாலைக்கலி 17,5). இவற்றையும் மீறிப் பிரிந்திருக்க நேரும் காலத்தில் ஊண், உறக்கமின்றி கைகளில் அணிந்துள்ள வளையல்கள் தாமாகவே கழன்று விழும் அளவிற்கு உடல் மெலிந்து, முகம் பொலிவிழந்து காணப்படுவாளாம் தலைவி (பாலைக்கலி 2,4). பசலை நோயிற்கும் ஆட்படுவாளாம் (பாலைக்கலி 6,15). இறுதியாக, கணவனின் பிரிவால் மீளாச் சோகத்திற்கு ஆட்படும் தலைவி உயிர் துறக்கவும் கூடும் எனக் கலித்தொகை இல்லற அறத்தைக் கூறி நிற்கிறது (பாலைக்கலி 2,3,4,6).

தலைவியைப் போன்ற பண்புடைய கற்புடைப் பெண்டிரே இல்லற அறம் செழிக்க ஆணிவேராகத் திகழ்கின்றனர். சமூகத்தில் மேன்மை நிறைந்தவர்களாக அத்தகைய பெண்களையே குறிப்பிடுகின்றது பாலைக்கலி 1. இவர்கள் கணவன் ஒருவனையே உயிர்த்துணையாகக் கருதியது மட்டுமன்றி, மாலையிட்டவனைத் தன்னுயிராகவும் கருதிப் போற்றும் பண்புடையவர்கள் (பாலைக்கலி 1,2,3). இவர்கள் பிற தெய்வங்களைத் தொழுவதைக் காட்டிலும் கணவனையே கண்கண்ட தெய்வமெனக் கருதி வணங்கும் குணமுடையவர்கள் (குறிஞ்சிக்கலி 3). மேலும், கிடைத்தற்கரிய பொருள் கிடைக்கப் பெற்றாலும் அறநெறிப்படி வாழ வேண்டும் எனும் எண்ணமுடைய கற்புடைப் பெண்டிர் மனத்தில் கொண்டவனைத் தவிர்த்து மாற்றான் ஒருவனுக்கு மாலையிடும் சூழல் ஒருபோதும் நிகழக்கூடாது என்று நினைப்பவராம் (முல்லைக்கலி 14).

விரும்பியவரையே மணந்து இல்லறத்தில் இணைந்த இணையர் விருந்தோம்பலைப் பேணாவிடில் இல்லற இன்பத்தை

முழுமையாகப் பெற்றவராகார் என்பதும் கலித்தொகை சுட்டும் அறமாகத் திகழ்கிறது. செல்வத்தைக் காட்டிலும் போற்றுதலுக்குரியது விருந்தோம்பல் எனப் பாலைக்கலி 7 சுட்டுகிறது. பண்டைய தமிழர்கள் எத்தகைய சூழலிலும் விருந்தோம்பலைத் தவறாது கடைப்பிடித்துள்ளனர் என்பதனைப் பரத்தையருடன் கூடி வீடு திரும்பும் கணவன் தன்னுடன் விருந்தினரையும் அழைத்து வருவதன் கண் காணலாம். இவ்வாறு அழைத்து வருவதால் மனைவியானவள் அவனோடு ஊடல் கொள்ள முடியாது. வரும் விருந்தினர்களை வரவேற்பதிலும் உபசரிப்பதிலும் கவனம் கொண்டு கணவனின் செயலை மறந்து விடுவதாக அறியலாம் (மருதக்கலி 10). மேலும், செல்வம் மிகும் வீடுகளில் பலரும் உண்ணும் பொருட்டுச் சமைத்து வைத்து விருந்தினரை எதிர்பார்க்கும் சூழலும் இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது (மருதக்கலி 18).

பிற அறநெறிச் செய்திகள்

அறநெறிகளைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டுள்ள பிற செய்திகளும் கலித்தொகைப் பாடல்களில் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில், அறநெறிகளுக்கு எதிரான சிந்தை கொண்ட தீயவர்களால் நன்மை செய்பவர்களை ஒருகாலும் வீழ்த்த முடியாது. அங்ஙனமே தீவினையாளர் பரப்புகின்ற பழிச்சொற்கள் யாவும் நல்லோர் நிரம்பிய சபைதனிலே செவிசாய்க்கப்படா என நெய்தற்கலி 27 பாடுகிறது. மேலும், உற்ற காலத்தில் செய்த நன்றியினை மற(று)க்கும் போக்கும், ஒருவருக்கு ஒன்றை முடித்துத் தருவதாக வாக்குறுதியோ சத்தியமோ செய்து, பின் அதனை நிறைவேற்றாத போக்கும் அழிவையே தரும் எனவும் அறியப்படுகிறது (நெய்தற்கலி 32).

கலித்தொகைப் பாடல்களில் சுட்டப்பெறும் அனைத்து அறநெறிகளின் சாரமாகவும் அவற்றுக்கான பொருளுரை

களையும் ஒரே பாடலில் இடம்பெறச் செய்துள்ளது நெய்தற்கலியின் 16ஆவது பாடல். ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, அறிவு, செறிவு, நிறை, முறை, பொறை ஆகியன யாவை எனப் பொருளுரைக்கும் இப்பாடலே அறநெறிகளைக் குறித்து எழுந்துள்ள பிற கவித்தொகைப் பாடல்களுக்கெல்லாம் தலை.

"...ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல் போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை பண்பு எனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல் அன்பு எனப் படுவது தன்கிளை செறாஅமை அறிவு எனப் படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல் செறிவு எனப் படுவது கூறியது மறாஅமை நிறை எனப் படுவது மறைபிறர் அறியாமை முறை எனப் படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல் பொறை எனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்..."

இப்பாடலின் வழி ஆற்றுதல் எனப்பட்டது வறுமையில் உழல்பவர்களுக்குத் தம்மால் இயன்றதைக் கொடுத்து உதவுவதையும், போற்றுதல் எனப்பட்டது கூடி மகிழ்ந்தவரைப் பிரியாதிருத்தலையும்; பண்பு எனப்பட்டது மக்கள் யாவரும் உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகுதலையும், அன்பு எனப்பட்டது சுற்றத்தாருடன் இணைந்து வாழ்தலையும், அறிவு எனப்பட்டது அறிவற்றவர்கள் தம்மைப் பார்த்துப் பேசுகின்ற அவச்சொற்களைப் பொருட் படுத்தாமையையும், உறவு எனப்பட்டது கூறியது எதையும் எந்த நிலையிலும்

மறவாதிருந்து அறத்தின் வழி நடப்பதையும், நிறை எனப்பட்டது மறைவாகக் காக்கப்பட வேண்டியவை அனைத்தையும் எந்த நிலையிலும் காத்துப் போற்றுதலையும், முறை எனப்பட்டது தவறு செய்தவர்கள் உறவினர்களாகவே இருந்தாலும் அவர்கள் செய்த தவறுகளைக் கண்டிப்பதையும், பொறை எனப்பட்டது தன்னை இழித்துரைப்பவர்களிடமும் சினம் கொள்ளாது பொறுமையுடன் இருத்தலையும் குறிக்கின்றது. அறநெறிக் கொத்தாக உள்ள இப்பாடல் ஒன்றே இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை

பொதுவில் அறக்கருத்துகளைத் தாங்கிய நீதிநூல்கள் பல தமிழ் இலக்கியங்களிலே உண்டென்றபோதிலும் அவற்றைச் சுவையுற எடுத்துரைப்பதில் கவித்தொகைக்கு நிகர் அதுவே. கவித்தொகையின் உவமை நயங்கள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்திருத்தலே அதற்குக் காரணமாகவும் அமைகிறது. கருத்துணர் உவமைகள், புலனுணர்வு உவமைகள் என 150 பாடல்களில் 641 உவமைகள் கொண்ட கவித்தொகையின் வழி பெறப்படும் அறநெறிச் சாரம் பிற நூல்களிலிளிர்ந்து பெறுபவற்றைக் காட்டிலும் சுவைமிகுந்ததாகவும் கற்பவர்க்குக் களிப்பூட்டுவதாகவும் அமைந்திருப்பதே தனிச்சிறப்பு.

Bibliography

- Chupramandiyam, C. (1958). *Kalittogai*.
 Kalittokai: Mûlamum teliyurayum (1987). Chennai: Manimegalai Publication.
 Kalittokaic corpolivuka7. 1940 March 9, 10. Chennai: Kalittokai Conference.
 Manikanar, A. (1999). *Kalittokai: Mûlamum telivurayum*. Chennai: Vartamanan Publication.
 Manikanar, Va., Suba. (2009). *Kalittokai: Mûlamum urayum*. Chennai: Pumbugar Publication.
 Murugan, V. (1999). *Kalittokai in English/translation with critical introduction and glossary* by V. Murugan, project director: G. John Samuel.
 Partasarathy, N. (2000). *Kalittokai, paripâdal kâtcikal*. Chennai: Kalainjan Publication.
 Pillai, C., D., (Ed.). (1887). *Page of Kalithogai*.
 Rasamanikanar, M. (2011). *Kalittokai*. Chennai: Pumbugar Publication.